ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΕΤΗΣΙΑ .... Δρχ. 183.000
ΕΞΑΜΗΝΟΣ .... » 92.000
ΤΡΙΜΗΝΟΣ .... » 46.000

ΠΑΝΤΟΙΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ
ΔΙ' ΙΔΙΑΙΤΕΡΑΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ

ΝΕΟΛΟΓΟΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΕΤΗΣΙΑ .... Στερλῖναι 17
ΕΞΑΜΗΝΟΣ .... » 8,5
ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ .... Δολλάρια 63

ΠΡΟΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΙ
ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

ΕΤΟΣ ΝΔ — Ἀριθμὸς φύλλου 1083 | ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΝΑΚΑΡΗ 193 = ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦ. 25-93 καὶ 25-94 | ΠΑΤΡΑΙ, Τρίτη 10 Φεβρουαρίου 1948

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΗΝ. ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ ΘΑ ΖΗΤΗΣΗ ΑΠΟ ΤΟ ΚΟΓΚΡΕΣΣΟΝ:

300 ΕΚ. ΔΟΛΛΑΡΙΑ ΠΡΟΣ ΕΝΙΣΧΥΣΙΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΚΤΟΣ ΤΩΝ ΚΟΝΔΥΛΙΩΝ ΣΧΕΔΙΟΥ ΜΑΡΣΑΛ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ 9 Φεβρουαρίου. (Ἰδ. ὑπηρ.) Ἐξ ἀπολύτως ἐγκύρου πηγῆς ἐγνώσθη σήμερον ἐνταῦθα ὅτι ἡ Ἀμερικανικὴ Κυβέρνησις πρόκειται κατὰ τὰ τέλη Μαρτίου νὰ ὑποβάλῃ αἴτησιν πρὸς τὸ Κογκρέσσον, ζητοῦσα τὴν ἔγκρισιν τούτου πρὸς παροχὴν νέας στρατιωτικῆς ἐνισχύσεως εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Κατὰ τὴν αὐτὴν πάντοτε πηγήν, ἡ ζητηθησομένη πίστωσις θὰ κυμαίνεται μεταξὺ 200 καὶ 300 ἑκατομμυρίων δολλαρίων καὶ θὰ προορίζεται πρὸς ἐπέκτασιν τῆς βοηθείας ἐπὶ ἓν ἔτος, μὴ ὑπολογιζομένων τῶν διατεθησομένων ἐκ τοῦ «σχεδίου Μάρσαλ» κονδυλίων, διὰ τὴν ἀνασυγκρότησιν.

Εἰς ἐπίρρωσιν τῶν ἀνωτέρω, ἔρχεται καὶ σχόλιον τοῦ διπλωματικοῦ συνεργάτου τῆς ἐφημερίδος «Κρίστιαν Σάϊανς Μόνιτορ», ὅστις τονίζει ὅτι ἐν ὄψει τοῦ γεγονότος ὅτι τὸ «σχέδιον Μάρσαλ» δὲν προβλέπει τὴν παροχὴν στρατιωτικῆς βοηθείας, αἱ ζητηθησόμεναι διὰ τὴν Ἑλλάδα πιστώσεις θὰ ἀποτελέσουν χωριστὸν πρόγραμμα, τῶν ἀναγκῶν τῆς ἀνοικοδομήσεως, ἥτις δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ συμπληρωθῇ ὑπὸ τὸ παρὸν πρόγραμμα βοηθείας, καλυφθησομένων μετὰ τὴν ἐξάντλησιν τῶν διατεθησομένων ποσῶν, ὑπὸ τοῦ «σχεδίου Μάρσαλ».

Εἰς τοὺς καλῶς πληροφορημένους κύκλους ἐνταῦθα, ἐπικρατεῖ ἐπίσης ἡ γνώμη ὅτι ἡ Ἀμερικανικὴ Κυβέρνησις θὰ ζητήσῃ ἐπὶ πλέον πιστώσεις 100 ἑκατομμυρίων δολλαρίων διὰ τὴν Τουρκίαν κατόπιν τῆς ἀφίξεως τοῦ στρατηγοῦ Μὰκ—Μπράϊντ, μέλους τῆς ἐν Ἀγκύρᾳ Ἀμερικανικῆς ἀποστολῆς, ὅστις ἐξέθεσε τὴν ἀνάγκην παροχῆς νέας ἐνισχύσεως εἰς τὴν Τουρκίαν.

ΕΝ ΣΥΝΟΛΩ 9.333.000000 ΜΕΧΡΙΣ ΙΟΥΝΙΟΥ 1949

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ 9 Φεβρ. (Ἰδ. ὑπ.) Συμφώνως πρὸς τὰ στοιχεῖα τὰ ὁποῖα παρεσχέθησαν ὑπὸ τοῦ Στέϊτ Ντεπάρτμεντ πρὸς τὸ Κογκρέσσον, αἱ δαπάναι εἰς τὰς ὁποίας πρόκειται νὰ ὑποβληθοῦν αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι μέχρι τέλους Ἰουνίου 1949 διὰ νὰ παράσχουν βοήθειαν εἰς τὰς χώρας τοῦ ἐξωτερικοῦ θὰ φθάσουν ἐν τῷ συνόλῳ των τὰ 9.333.000.000, περιλαμβανομένων εἰς αὐτὰ καὶ 570 ἑκατομμυρίων προοριζομένων διὰ τὴν Κίναν. Εἰς τὸ ἔγγραφόν του ὁ ἐν Λονδίνῳ Ἀμερικανὸς πρεσβευτὴς κ. Ντάγκλας, ὅστις εἶχεν, ὡς γνωστόν, ἀναλάβει τὴν ἀνάπτυξιν εἰς τὸ Κογκρέσσον τοῦ προγράμματος Εὐρωπαϊκῆς ἀνασυγκροτήσεως, ἀνήγγειλεν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ἐπιτροπὴν τῆς Γερουσίας ὅτι εἰς τὸ ποσὸν τὸ ὁποῖον θὰ διετίθετο εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Προέδρου Τροῦμαν διὰ τὴν ἐξωτερικὴν βοήθειαν δέον νὰ προστεθοῦν καὶ ἕτερα 250 ἑκατομμύρια δολλαρίων. Κατὰ τὴν ἐπιστολὴν τοῦ κ. Ντάγκλας τὸ κεφάλαιον τοῦ προϋπολογισμοῦ τὸ ὁποῖον θὰ ἀφορᾷ δαπάνας διὰ τὸ ἐξωτερικὸν καὶ τὸ ὁποῖον εἶχεν ὑποδιαιρεθῆ εἰς 4 μέρη παρουσιάζεται ὡς ἑξῆς: 6.800.000.000 δολλάρια διὰ τὴν Εὐρωπαϊκὴν ἀνασυγκρότησιν, 1.400.000.000 δολλάρια εἰς δαπάνας εἰς τὰς κατεχομένας περιοχάς, 133.000.000 δολλάρια διὰ πολεμικὰς ἀποζημιώσεις πρὸς τὰς Φιλιππίνας καὶ 1.000.000.000 δολλάρια—ἔναντι τῶν 750.000.000—διὰ τὴν λοιπὴν ἐξωτερικὴν βοήθειαν συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς Κίνας. Κατόπιν τῶν νέων προσθηκῶν τὸ σύνολον τῶν ἀπαιτηθησομένων καὶ διατεθησομένων εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ποσῶν θὰ ἀνέλθῃ εἰς τὰ 9 δισεκατομμύρια καὶ 333 ἑκατομμύρια δολλάρια.

ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΣΩΤΗΡΙΑΝ ΤΗΣ

Ἐπανερχόμεθα ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἀποκεντρώσεως, διότι, ὅπως, κατ' ἐπανάληψιν, ἀπὸ καιροῦ, ἔχομεν τονίσει, πιστεύομεν, ὅτι μόνον μὲ αὐτὴν ἠμπορεῖ νὰ ἐλπίζῃ εἰς μέλλον ἡ ἐπαρχία. Ειδικῶς δὲ σήμερον ἐπανερχόμεθα, διὰ νὰ τονίσωμεν, ὅτι ὅλοι ὅσοι ἐγκύρως ἐκπροσωποῦν τὴν πόλιν, ἀπὸ τῶν βουλευτῶν μέχρι τῆς διοικήσεως καὶ τοῦ τελευταίου συλλόγου πρέπει νὰ ἀναπτύξουν ὅλην των τὴν δραστηριότητα, νὰ κινηθοῦν μὲ παλμὸν καὶ μὲ ζέσιν, μέχρις ὅτου οὐσιαστικοποιηθῇ ἡ προσπάθεια. Διότι αὐτὴ τώρα μόλις ἀρχίζει. Θὰ ἀπετέλει ἀσυγγνώστως μοιρολατρικὴν τοποθέτησιν τοῦ ζητήματος, ἐὰν ἐθεωρεῖτο ἐπαρκὴς ἡ τελευταία μεγάλη σύσκεψις. Ὅ,τι ἐλέχθη ἐκεῖ δὲν εἶναι παρὰ ἀπαρχή. Πέραν αὐτῆς ἀρχίζει τὸ πεδίον τῆς δράσεως καὶ πρὸ παντὸς τῶν ἔργων. Τὸ Κράτος ὀφείλει πλέον νὰ ἀντιληφθῇ, ὅτι δὲν κάμνει τίποτε περισσότερον ἀπὸ τοῦ νὰ πλήττῃ τὸ Ἔθνος, ὅταν κρατῇ συγκεντρωμένα εἰς τὴν πρωτεύουσαν τὰ πάντα, ὑπουργικὰς διευθύνσεις, σχολάς, πανεπιστήμια, ἱδρύματα, βιομηχανίας. Ἡ ἀπληστία του ὁδηγεῖ μοιραίως εἰς συμφόρησιν, τὴν ὁποίαν εἰς τὸ τέλος πρώτη θὰ πληρώσῃ ἡ πρωτεύουσα. Διότι, ἐπὶ τέλους, ποῖον σκοπὸν ἐκπληροῖ αἴφνης εἰς τὰς Ἀθήνας ἡ γεωπονικὴ σχολή; Δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἐγκατασταθῇ εἰς ἄλλην πόλιν ἐπωφελέστερον διὰ τὸ ἐθνικὸν σύνολον; Ἂς μὴ ἀφήνεται ὁ καιρός. Ἡ ἐπαρχία ἔχει ὑποχρέωσιν νὰ σηκωθῇ καὶ νὰ διεκδικήσῃ αὐτό, ποὺ δικαιοῦται: Τὴν σωτηρίαν της. Φαίνονται δὲ εὐνοϊκοὶ οἱ οἰωνοὶ αὐτὴν τὴν φοράν.

*

Η ΚΥΠΡΟΣ

Οἱ Βρετανοὶ — λέγει ἡ εἴδησις — θεωροῦν τὴν Κύπρον προπύργιον τῆς Αὐτοκρατορίας των. Ἀποδίδουν μεγάλην σημασίαν εἰς τὴν θέσιν της, ὡς στρατηγικοῦ σημείου, πρώτου ἐνδιαφέροντος, ἐκ τοῦ ὁποίου εἶναι δυνατὸς ὁ ἔλεγχος νευραλγικῶν τομέων τῆς Μέσης Ἀνατολῆς. Διερωτῶνται ὅμως περὶ τῶν αἰσθημάτων τοῦ πληθυσμοῦ τῆς νήσου ἀπέναντί των. Παρ' ὅλας τὰς ἑκάστοτε ἐκδηλώσεις εἶναι φιλικά. Διότι οἱ Κύπριοι εἶναι Ἕλληνες καὶ δὲν ἠμπορεῖ παρὰ νὰ κατέχωνται ἀπὸ τὰς ἰδίας ἀντιλήψεις, τὰς ὁποίας ἔχουν ὅλοι οἱ Ἕλληνες διὰ τὴν Ἀγγλίαν. Ἀλλὰ ἂς δοθῇ καὶ ἐκ μέρους αὐτῆς κάποια ἀπόδειξις, κάποια ἐκδήλωσις τῶν σκέψεών της διὰ τὸ μέλλον τῆς μεγαλονήσου. Μία ὑπόσχεσις θετικὴ καὶ αὐτὴν τὴν Μ. Βρετανίαν θὰ ὠφελεῖ.

*

ΕΙΣ ΑΦΑΣΙΑΝ;

Ὁ πρώην καθηγητής, ὅστις ἐπιμένει νὰ ἐμφανίζεται, ὡς ἀρχηγὸς κόμματος, κληθεὶς πρὸ καιροῦ, νὰ καθορίσῃ τὴν θέσιν του ἔναντι τῆς ψευδοκυβερνήσεως, τὴν καθώρισε τόσον καθαρὰ ὥστε τὸ μόνον ποὺ ἔλλειψεν ἦτο ἡ ζητωκραυγὴ ὑπὲρ τῶν ἀνδρεικέλλων τοῦ Μάρκου! Προχθὲς ὅμως διεσαφήνισε πλήρως τὰς ἀπόψεις του, μὲ τὰς δηλώσεις του πρὸς... τὴν Ἰταλίαν, εἰς τὰς ὁποίας μεταξὺ ἄλλων, κατήγγειλε τὴν «μοναρχοφασιστικὴν» Ἑλλάδα, ὅτι δίδει ἀντισλαυϊκὸν χαρακτῆρα εἰς τὸν ἀγῶνα της! Καὶ εἰς τὸν τόνον αὐτόν, ἀλλὰ μὲ ἄλλας λέξεις, ἐπανέλαβεν ὅσα περίπου μεταδίδει καθημερινῶς ὁ ραδιοφωνικὸς σταθμὸς τῆς ἀγνώστου διαμονῆς Κυβερνήσεως. Βέβαια τὸ νὰ διακηρύσσωνται αὐτὰ καὶ παρόμοια ἀπὸ τὸν δραχμοσωτῆρα δὲν εἶναι ἐκπληκτικόν. Εἶναι ὅμως ἐκπληκτικόν, ὅτι ὑπάρχει ἕνα ψήφισμα περὶ ἀντεθνικῶς δρώντων, ὅτι ὀρθία τὸ ἐχειροκρότησεν ἡ Βουλὴ καὶ ὅτι ἔκτοτε τὸ ψήφισμα αὐτὸ περιέπεσεν εἰς κατάστασιν ἀφασίας, ὥστε νὰ ἔχῃ λησμονηθῇ ἐντελῶς, ἀκόμη καὶ ἀπὸ τὸν κ. Λαδᾶν, ποὺ ὑπῆρξεν ὁ συντάκτης του.

*

ΑΣ ΤΟΝ ΟΧΛΗΣΟΥΝ...

Αὐτὸς ὁ Ἀμερικανὸς ἀνταποκριτής, ὁ κ. Μπίγκαρτ, ὁ ὁποῖος τόσον θορυβεῖ τελευταίως, δὲν γνωρίζομεν ἐὰν ἔχῃ προηγούμενα μὲ τὸν τόπον μας. Ὑποπτευόμεθα ὅμως, ὅτι τὰ παρόντα, κατὰ κάποιον τρόπον θὰ πρέπει νὰ τὸν συνδέουν μὲ τὴν Μόσχαν. Ἀλλέως δὲν ἐξηγεῖται ἡ προσπάθειά του νὰ ὑπερβάλῃ εἰς τὰς ἀνταποκρίσεις του, ὅσα καὶ αὐτὸς ὁ σπῆκερ τοῦ Μάρκου ἐπινοεῖ καθημερινῶς. Ἐν τούτοις, ἡ Ἑλλάς, ἐναντίον τῆς ὁποίας δὲν ἔχει ἀφήσει ῥύπον, ποὺ νὰ μὴ ἔχῃ χρησιμοποιείσει, δὲν πρόκειται νὰ ὀχλήσῃ τὸν κ. Μπίγκαρτ, καίτοι θὰ τοῦ ἐχρειάζετο ἀσφαλῶς ὁ χαρακτηρισμὸς τοῦ ἀνεπιθυμήτου, διὰ νὰ συμφωνήσῃ τότε καὶ αὐτός, ὅτι ἔχει ὁ τόπος Κυβέρνησιν καὶ αὐτὴ γνωρίζει νὰ φέρεται πρὸς τοὺς συκοφάντας της. Θὰ τὸν ἀφήσῃ νὰ συνεχίσῃ. Δὲν νομίζουν ὅμως ἐν προκειμένῳ οἱ Ἀμερικανοὶ ἁρμόδιοι, ὅτι ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον, χώρα μέχρις ἀσυδοσίας δημοκρατικὴ ἡ Ἑλλάς, δὲν πράττει, ὀφείλουν νὰ τὸ πράξουν αὐτοί. Διότι, μὲ ὅσα ὁ κ. Μπίγκαρτ ἐπιστέλλει, συμβαίνει, ἐν πολλοῖς, ὄχι μόνον τὴν ἰδικήν μας, ἀλλὰ καὶ τὴν ἰδικήν του πατρίδα νὰ διασύρῃ.

*

ΜΙΑ ΕΚΔΗΛΩΣΙΣ

Ὁ Δικηγορικὸς Σύλλογος ἀπέστειλε, πρὸς τοὺς μαχομένους, δέματα μὲ χρησιμώτατον περιεχόμενον. Δὲν πρόκειται ὅμως περὶ αὐτοῦ. Ἐκεῖνο κυρίως, ποὺ ἀξίζει ἰδιαιτέρας μνείας, εἶναι τὰ ὀλίγα ὡραῖα λόγια, μὲ τὰ ὁποῖα συνωδεύετο ἡ προσφορά. Οὔτε στόμφος, οὔτε ἀδάπανοι ρητορεῖαι, οὔτε πυροτεχνήματα φράσεων. Ἁπλῶς μία συγκινητικὴ ἐκδήλωσις τῶν αἰσθημάτων, μὲ τὰ ὁποῖα κάθε πραγματικὸς Ἕλλην παρακολουθεῖ τὸν ἀγῶνα τοῦ Στρατοῦ κατὰ τῶν ἐχθρῶν τῆς Φυλῆς, μία ἐκδήλωσις, ποὺ δὲν εἶναι δυνατὸν παρὰ νὰ πείσῃ καὶ νὰ εὐχαριστήσῃ τοὺς ἀκρίτας. Διότι, πάντοτε, ἀλλὰ ἰδιαιτέρως εἰς τὰς περιπτώσεις αὐτὰς ἡ ἀξία τοῦ δώρου ἔγκειται κυρίως εἰς τὸν τρόπον, μὲ τὸν ὁποῖον προσφέρεται.

ΑΝΑΚΡΙΒΗ ΤΑ ΠΕΡΙ ΜΕΓΑΛΩΝ ΠΟΣΟΤΗΤΩΝ ΑΔΙΑΝΕΜΗΤΩΝ ΕΙΔΩΝ ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΝΤΑΥΘΑ ΑΠΟΘΗΚΑΣ

ΓΝΩΣΤΑ ΤΑ ΥΠΑΡΧΟΝΤΑ ΥΠΟΛΟΙΠΑ ΤΡΟΦΙΜΩΝ

Ἡ ἐφημερὶς «Ἐλευθερία» τῶν Ἀθηνῶν ἀποκαλύπτουσα τὴν ὕπαρξιν σκανδάλου περὶ τὰ εἰς τὰς ἐν Πάτραις ἀποθήκας εὑρισκόμενα τρόφιμα, εἰς τὸ φύλλον της τῆς παρελθούσης Κυριακῆς, ἐδημοσίευσε τὰ ἀκόλουθα:

«Ἔρευνα διεξαχθεῖσα εἰς τὰς ἀποθήκας τοῦ τελωνείου Πατρῶν ἀπεκάλυψε τὴν ὕπαρξιν μεγάλων ποσοτήτων τροφίμων καὶ ἄλλων εἰδῶν τῆς Οὔνρρα, τῶν ὁποίων ἡ ὕπαρξις ἦτο ἄγνωστος καὶ τὰ ὁποῖα, ὡς ἐκ τούτου, παρέμενον ἀδιανέμητα εἰς τὸν πληθυσμόν, παρὰ τὰς ἀνάγκας του.

Μέχρι τῆς στιγμῆς ἀπεκαλύφθησαν τὰ ἑξῆς εἴδη:

Εἴκοσι τόννοι αὐστραλιανῆς ζακχάρεως.

Ἄνω τῶν 500.000 κιλῶν γάλακτος «ἐβαπορέ».

Περὶ τὰ 150.000 κιλὰ ἀκατεργάστου ἐρίου.

18.000 ἀλεξίπτωτα.

13.000 κιβώτια χυμοῦ φρούτων.

18.000 ζεύγη ὑποδημάτων.

1400 περίπου ψεκαστῆρες.

250 κιβώτια τυροῦ.

Ἅπαντα τὰ ἀνωτέρω εἴδη εὑρίσκοντο εἰς τὰς ἀποθήκας τοῦ τελωνείου ἀπὸ ἑνὸς καὶ ἡμίσεος μέχρι δύο ἐτῶν. Ἡ ἔρευνα συνεχίζεται καὶ πιστεύεται ὅτι θὰ ἔλθουν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν καὶ ἄλλα εἴδη. Ἡ ἀνακάλυψις τῶν ἐγένετο κατὰ πρωτοβουλίαν τῶν ἐκπροσώπων τῆς Ἀμερικανικῆς ἀποστολῆς καὶ ἔχει προκαλέσει ζωηροτάτην αἴσθησιν διὰ τὴν ἀβελτηρίαν τῶν κρατικῶν ἀρχῶν, τὴν ὁποίαν προδίδει».

Ἐν σχέσει πρὸς τὰ ἀνωτέρω, ἐκ μέρους τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν ἀνεκοινώθη ὅτι τὰ εἰς τὰς ἀποθήκας Πατρῶν ὑπάρχοντα ὑπόλοιπα, τὰ ὁποῖα εἶναι γνωστά, καὶ καταγεγραμμένα καὶ διὰ τὴν διάθεσιν τῶν ὁποίων ἐγένοντο αἱ δέουσαι ἐνέργειαι, εἶναι τὰ ἑξῆς:

1) Περὶ τοὺς 9 τόννοι ζάχαρις ξανθή, κατάλληλος μόνον διὰ τὴν βιομηχανίαν, καὶ διὰ τὴν διάθεσιν τῆς ὁποίας ἀναμένονται ὁδηγίαι τοῦ ὑπουργείου.

2) Γάλα «ἐβαπορέ» περὶ τὰς 1600 ὀκάδας. Ἤδη δὲ μὲ τὸ πρὸ 3μήνου τεθὲν εἰς ἐφαρμογὴν πρόγραμμα τῆς «Ἀμάγκ» παρελήφθησαν 1.100.000 ὀκάδες τοιούτου, τὸ ὁποῖον προωθεῖται κανονικῶς καὶ τὸ μεγαλύτερον ποσοστὸν τοῦ ὁποίου προρίζεται διὰ τὰ μαθητικὰ συσσίτια.

3) Περὶ τὰς 38.000 ὀκ. μαλλιὰ ἀκατέργαστα καὶ ἡμικατεστραμμένα ἐκ τῆς σημειωθείσης κατὰ τὸ θέρος πυρκαϊᾶς τῆς ἀποθήκης Λιδωρίκη.

4) Τυρὸς περὶ τὰς 30 ὀκ. προκύπτων ἐκ τῶν λογιστικῶν ὑπολοίπων.

5) Ἑξήκοντα δύο κιβώτια μὲ ψεκαστῆρας, τὰ ὁποῖα εἶναι εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Ν.Ε.Γ.Ε. πρόκειται δὲ νὰ διατεθοῦν ὑπ' αὐτῆς εἰς τοὺς καλλιεργητάς.

6) Χυμοὶ φρούτων περὶ τὰ 13.000 κιβώτια, τὰ ὁποῖα διαπιστωθείσης ἀπροθυμίας τοῦ ἀγοραστικοῦ κοινοῦ ἐκ τῶν προηγουμένων διανομῶν, ἐξετέθησαν εἰς δημοπρασίαν, μὴ εὑρεθέντων ἀγοραστῶν, παρὰ δι' ἀσημάντους μόνον ποσότητας.

Ὁμοίως ὑπάρχουν 350.000 ὀκάδες ἰχθυόπαστα, 35.000 ὀκ. αἱματηρὰ λουκάνικα καὶ 45.000 ὀκ. λαχανικὰ ἀφυδατωμένα, διὰ τὰ ὁποῖα ἐγένοντο ἐπανειλημμέναι δημοπρασίαι, ἄνευ ἀγοραστῶν, κατόπιν αὐτοῦ δὲ ἀναμένονται ὁδηγίαι τοῦ ὑπουργείου Ἐφοδιασμοῦ.

Ὡς πρὸς τὰ 18.000 ἀλεξίπτωτα, τονίζεται ὅτι οὐδὲ ἓν τοιοῦτον ἔφθασεν ποτὲ εἰς Πάτρας.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰ ὑποδήματα, διευκρινίζεται ὅτι παρελήφθησαν 25.000 ζεύγη, ἐξ ὧν 5.000 εἶναι ἀζήτητα, 2.700 διενεμήθησαν εἰς τοὺς ἐργάτας, τὰ δὲ ὑπόλοιπα θὰ διανεμηθοῦν βάσει τοῦ καταρτιζομένου ἤδη προγράμματος.

Ἐξ ἄλλου, ὁ διευθυντὴς τῆς ἐνταῦθα ἀντιπροσωπείας τῆς Ἀμερικανικῆς Ἀποστολῆς Βοηθείας κ. Σλεϊντζίσκυ, ἐρωτηθεὶς σχετικῶς ὑπὸ συντάκτου μας, ἐπεβεβαίωσε τοὺς ἀνωτέρω δοθέντας ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν ἀριθμούς, ἐτόνισε δὲ ὅτι ἡ ὕπαρξις τῶν ἐν λόγῳ ἀσημάντων κατὰ τὸ πλεῖστον ὑπολοίπων, εἶναι γνωστὴ τόσον εἰς τὰς ἑλληνικὰς ἀρχὰς ὅσον καὶ εἰς τὴν Ἀποστολήν, ἡ ὁποία οὐδὲν ἀπεκάλυψεν, ἡ δὲ γενομένη ἔρευνα ὑπὸ τοῦ κ. Σλεϊντζίσκυ ἦτο ἡ τακτικὴ κατὰ μῆνα γινομένη ἐπιθεώρησις τῶν ἀποθηκῶν.

Καταλήγων ὁ διευθυντὴς τῆς ἐνταῦθα Ἀμερικανικῆς Ἀποστολῆς ἐτόνισε τὴν κατανόησιν καὶ τὴν προθυμίαν, τὴν ὁποίαν εὑρίσκει εἰς τὰς ἁρμοδίας ἑλληνικὰς ἀρχὰς καὶ ἰδίᾳ εἰς τοὺς κ. κ. Πιντέρην καὶ Μπέτσον, προσέθεσε δὲ ὅτι οἱ ἐνταῦθα ἁρμόδιοι ἐκτελοῦν ὅλοι τὸ καθῆκον των διὰ τὴν κανονικὴν προώθησιν τῶν ἐφοδίων, ἀναλόγως μὲ τὰ μέσα, τὰ ὁποῖα διαθέτουν.

Εἰς τὸν Ἀνταρκτικόν...

ΙΧΝΗ ΤΗΣ ΠΡΟ 33 ΕΤΩΝ ΑΠΟΛΕΣΘΕΙΣΗΣ ΕΞΕΡΕΥΝΗΤΙΚΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΕΡΝΕΣΤ ΣΑΚΛΕΤΟΝ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ, 9 Φεβρουαρίου. (Ἰδ. ὑπηρ.). — Ὡς ἐγνώσθη σήμερον ἐνταῦθα Ἀμερικανοὶ ἐξερευνῶντες τὸν Ἀνταρκτικόν, ἀνεκάλυψαν ἐπὶ τῶν παγετώνων τοῦ πορθμοῦ τοῦ Μακμοῦρντο ἴχνη τῆς, ὑπὸ τὸν διακεκριμένον Ἄγγλον ἐξερευνητὴν σὲρ Ἐρνέστον Σάκλετον, 17μελοῦς ἀποστολῆς, ἥτις εἶχε διέλθει ἐκεῖθεν τὸ 1915.

Οἱ Ἀμερικανοὶ ἀνεῦρον τεμάχια παστοῦ κρέατος καὶ φροῦτα θαυμασίως διατηρούμενα, παρ' ὅλον ὅτι ἔχουν παρέλθει ἔκτοτε 33 ἔτη.

Ἐπίσης ἀνεκάλυψαν δύο περιοδικά, ναυτικὰ ἡμερολόγια καὶ μίαν Αὐστριακὴν ἐφημερίδα τῆς ἐποχῆς ἐκείνης.

Ναῦται τοῦ Ἀμερικανικοῦ πολεμικοῦ, ἀποβιβασθέντες εἰς τὸν πορθμὸν τοῦ Μακμοῦρντο τὸ παρελθὸν Σάββατον ἐκ τοῦ παγοθραυστικοῦ «Ἐντίστο» ἀνεκάλυψαν ἐπίσης εἰς τὴν καλύβην τῆς Βρετανικῆς ἀποστολῆς τυπογραφημένον σημείωμα, τὸ ὁποῖον εἶχεν ἀφήσει ὁ κυβερνήτης τοῦ πλοίου «Ἀουρόρα». Τὸ «Ἀουρόρα", ὡς γνωστὸν εἶχεν ὁδηγήσει τὰ μέλη τῆς ἀποστολῆς Σάκλετον εἰς τὸν Ἀνταρκτικὸν τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1915.

Ὁ ἀποστολὴ εἶχε τότε σκοπὸν νὰ διασχίσῃ τὸν Ἀνταρκτικὸν ἀπὸ τῆς θαλάσσης Βέντελ μέχρι τῆς θαλάσσης Ρώς, συναντήσασα ὅμως τεραστίας δυσχερείας ἀπέτυχε κατόπιν δὲ ἐπανειλημμένων κινδύνων τινὰ τῶν μελῶν της εἶχον κατορθώσει νὰ σώσουν τὴν ζωήν των τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1916 εἰς τὴν νῆσον τοῦ Ἐλέφαντος.

Ὡς ἀνεκοινώθη, τὸ εὑρεθὲν εἰς τὴν καλύβην σημείωμα διατηρεῖται ἄριστα, εἶναι δὲ εὐανάγνωστον. Ἡ Ἀμερικανικὴ Ἀποστολή, ἡ ὁποία ἀνεῦρε τὰ ἀνωτέρω ἴχνη τῆς ὁμάδος Σάκλετον, ἐνεργεῖ χωρογραφικὰς καταμετρήσεις εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ ναυάρχου Μπὲρντ πέρυσιν ἀνακαλυφθεῖσαν περιοχὴν τῆς «Μικρᾶς Ἀμερικῆς, ὡς ὠνομάσθη. Σημειωτέον, ὅτι τὴν ἀποστολὴν ἀπαρτίζουν μέλη τοῦ Ἀμερικανικοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ, διαθέτει δὲ αὕτη ἑλικόπτερα ὡς ἐπίσης εἴδικὰ παγοθραυστικὰ τάνκς.

ΕΠΙΒΑΛΛΕΤΑΙ ΟΠΩΣ ΤΡΙΠΛΑΣΙΑΣΘΗ Η ΤΡΕΧΟΥΣΑ ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ ΑΕΡΟΠΛΑΝΩΝ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ, 9 Φεβρουαρίου. (Ἰδ. ὑπηρ.).— Ἡ συντονιστικὴ διὰ τὴν Ἀεροπορίαν Ἐπιτροπὴ εἰς ἔκθεσίν της ὑποβληθεῖσαν σήμερον πρὸς τὸν Πρόεδρον Τροῦμαν τονίζει ὅτι αἱ λίαν ἀσταθεῖς παγκόσμιοι συνθῆκαι ἐπιβάλλουν τὸν τριπλασιασμὸν τῆς τρεχούσης παραγωγῆς στρατιωτικῶν ἀεροπλάνων. Ἐν τῇ ἐκθέσει ὑπομιμνήσκεται ὅτι τὸν Ὀκτώβριον 1945 εἶχεν ὑποδειχθῆ ὅπως κατασκευάζωνται 5780 τοὐλάχιστον ἀεροπλάνα ἐτησίως καὶ μέχρις ἀπολύτου ἐξασφαλίσεως τῆς εἰρήνης, παρὰ ταῦτα ὅμως τὰ πέρυσιν παραχθέντα τοιαῦτα ἀνῆλθον εἰς 1800 μόνον, ἐνῷ ἐξακολουθοῦν πάντοτε ὑφιστάμενοι οἱ λόγοι, ἐξ ὧν ὑπηγορεύθη ἡ ἀνωτέρω σύστασις.

ΕΠΙΚΑΙΡΑ

ΑΠΟ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Πίναξ εἰκονίζων ἄνδρα μὲ μαῦρον ἔνδυμα καὶ ἐρυθροῦν γιλέκο ζωγραφισμένος ἐπὶ κοινοῦ τελλάρου διαμέτρου μόνον 8 ἰντσῶν (20 πόντων) ἀνεγνωρίσθη ὑπὸ τῶν εἰδικῶν ὡς ἔργον τοῦ διασήμου Φλαμανδοῦ ζωγράφου Ἰωάννου βὰν Ἄϋκ, ἱδρυτοῦ τῆς σχολῆς τῆς Μπρὺζ καὶ ἐφευρέτου τῆς ἐλαιογραφίας, ὅστις ἔζησε κατὰ τὸν ΙΕ΄ αἰῶνα. Ὁ μικρὸς αὐτὸς ἀλλὰ πολύτιμος πίναξ ἀνῆκεν εἴς τινα πτωχὴν γυναῖκα κατοικοῦσαν εἰς τὴν Δυτικὴν Ἀγγλίαν, ἡ ὁποία γνωρίζουσα τὴν ἀξίαν του εὗρε ἀγοραστὴν ὅστις τῆς προσέφερε χιλίας ἑξακοσίας γκινέας, ἤτοι 1680 λίρας στερλίνας.

— Ἀπὸ τοῦ 1945 ὁ ἱστορικὸς Πύργος τοῦ Λονδίνου εἶχε μείνει χωρὶς ἱστὸν διὰ τὴν σημαίαν λόγῳ τοῦ ὅτι ὁ χρησιμοποιούμενος ἕως τότε κατεστράφη διαβρωθεὶς ὑπὸ τῆς ὑγρασίας. Ἐπὶ δύο ἔτη αἱ ἀρχαὶ ματαίως προσεπάθησαν νὰ εὕρουν ἄλλον ἱστὸν πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ παλαιοῦ, διότι δὲν τοὺς ἐδίδετο ἡ ἄδεια διὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ εἰδικοῦ πολυτίμου ξύλου. Τέλος ὁ στρατάρχης Λόρδος Τσέτγουντ τὸν ὁποῖον διεδέχθη ὁ στρατάρχης Λόρδος Οὐέϊβελ παρεκλήθη νὰ παρέμβῃ καὶ εἰς ἀπάντησιν σχετικῆς ἐκκλήσεώς του τὸ Βανκοῦβερ τοῦ Καναδᾶ προέβη εἰς τὴν ἑξῆς γενναίαν χειρονομίαν: «Ἕνα περίφανο πεῦκο, ὕψους 82 ποδῶν εὑρίσκεται ἤδη καθ' ὁδὸν καὶ ὡς δῶρον ἀπηλλαγμένον δασμῶν, θὰ ἀποφύγῃ τὰς ἀτελευτήτους διατυπώσεις, τοποθετούμενον συντόμως εἰς τὰς ἐνδόξους ἐπάλξεις τοῦ Πύργου τοῦ Λονδίνου, ὅπου θὰ βαστάζῃ τὸ σύμβολον τῆς Βρετανικῆς Αὐτοκρατορίας».

— Ἀμερικανικὰ παράσημα καὶ τιμητικαὶ διακρίσεις δι' ὑπηρεσίας προσφερθείσας εἰς τὴν συμμαχικὴν ὑπόθεσιν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου, ἐδόθησαν εἰς 26 Βρετανοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ πολίτας ὡς καὶ εἰς ἕνα Ἕλληνα πολίτην. Τὰ παράσημα ἀπένειμεν ἰδιοχείρως ὁ στρατιωτικὸς ἀκόλουθος τῆς ἐν Λονδίνῳ Ἀμερικανικῆς Πρεσβείας ἀντιστράτηγος Κλαϊῦτον Λ. Μπίσελ.

— Ἡ ἑβδομαδιαία ἐπιθεώρησις ἡ ἐκδιδομένη ὑπὸ τοῦ Βρετανικοῦ ὑπουργείου Ἀεροπορίας ἀναγράφει τὴν πληροφορίαν ὅτι ἡ πριγκήπισσα Ἐλισσάβετ ἔλαβε τὴν ἀπόφασιν ὅπως διὰ τοῦ ἐκ 4.000 λιρῶν στερλινῶν γαμηλίου δώρου τοῦ προσφερθέντος εἰς αὐτὴν ὑπὸ τῶν μελῶν τῆς ΡΑΦ καὶ τῶν βοηθητικῶν γυναικείων ὑπηρεσιῶν τῆς Ἀεροπορίας, ἀγοράσῃ μίαν λιμουζίναν. Τὸ αὐτοκίνητον τῆς πριγκηπίσσης θὰ ἔχῃ κινητῆρα 27 ἵππων καὶ θὰ εἶναι ὅμοιον ἐκείνου τὸ ὁποῖον ἐχρησιμοποίουν τὰ μέλη τῆς Βασιλικῆς οἰκογενείας κατὰ τὸ ἐν Νοτίῳ Ἀφρικῇ ταξείδιόν των.

Οἱ Παρισινοὶ προσέρχονται ἀθρόως εἰς τὰς Τραπέζας διὰ νὰ συμμορφωθοῦν πρὸς τὰς διατυπώσεις τὰς ὁποίας ἐπέβαλεν ὁ νόμος διὰ τοῦ ὁποίου διετάχθη νὰ ἀποσυρθοῦν τῆς κυκλοφορίας τὰ χαρτονομίσματα τῶν 5.000 φράγκων

Η ΕΝΝΟΙΑ ΤΟΥ ΔΥΤΙΚΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

ΕΥΡΩΠΗ ΚΑΙ ΑΜΕΡΙΚΗ

ΤΕΣΣΑΡΑ ΑΡΘΡΑ ΤΟΥ ΓΑΛΛΟΥ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ κ. ΑΝΤΡΕ ΣΙΓΚΦΡΙΝΤ

Ὁ διάσημος Γάλλος ἐπιστήμων κ. Ἀντρὲ Σιγκφρίντ, ὁ ὁποῖος θεωρεῖται ὡς ὁ μεγαλύτερος ἐπιστήμων τοῦ εἴδους του εἰς τὸν κόσμον, καὶ τοῦ ὁποίου τὰ βιβλία θεωροῦνται πλέον κλασικά, ἐξετάζει εἰς τὰ κατωτέρω ἄρθρα του τὸ σοβαρώτερον πρόβλημα τῆς ἐποχῆς μας, τὴν θέσιν τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ ὁ ὁποῖος ἐγεννήθη εἰς τὴν ἀρχαίαν Ἑλλάδα καὶ ἀνεπτύχθη μὲ τὴν συνδρομὴν ὅλων τῶν Εὐρωπαίων ἐπὶ δύο καὶ πλέον χιλιάδας ἔτη. Καὶ καταλήγει εἰς τὸ μελαγχολικὸν συμπέρασμα ὅτι ὁ πολιτισμὸς αὐτὸς κινδυνεύει μέσα εἰς τὴν σύγκρουσιν δύο μὴ εὐρωπαϊκῶν κολοσσῶν, τῆς Ρωσσίας καὶ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, τὴν στιγμὴν καθ' ἣν ἡ Εὐρώπη εἶναι ἐξηντλημένη.

Ὅταν ἄλλοτε ἠθέλαμε νὰ χαρακτηρίσωμεν τὸν πολιτισμόν μας, δὲν μας ἤρχετο ποτὲ ἡ ἰδέα νὰ τὸν συνδέσωμεν μὲ οἱανδήποτε ἄλλην ἤπειρον. Ὡμιλούσαμε πάντοτε περὶ εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ. Σιγὰ-σιγὰ μὲ ἓν εἶδος γλυστρήματος, κατελήξαμεν νὰ ὁμιλοῦμεν συνηθέστερον περὶ δυτικοῦ πολιτισμοῦ καὶ μὲ αὐτὸ ἐννοοῦμεν πολλὰ πράγματα. Ὁ πολιτισμὸς αὐτὸς μὲ τὸν ὁποῖον αἰσθανόμεθα τὸν ἑαυτόν μας βαθύτατα καὶ περισσότερον ἀπὸ κάθε ἄλλην φορὰν συνδεδεμένον, δὲν εἴμεθα ἀπολύτως βέβαιοι ἂν ἀνήκει εἰς ὁλόκληρον τὴν ἤπειρον. Ἐμάθαμεν ἀντιθέτως ὅτι ἐπεκτείνεται πέραν τῶν ὠκεανῶν καὶ ὅτι χῶραι ὅπως αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι ἀποτελοῦν πλέον τὴν ἱκανωτέραν πρωτοπορείαν του καὶ ἴσως τὴν ὑπερτάτην ἐγγύησίν του. Τὸ κέντρον τῆς βαρύτητος μετετοπίσθη. Κατὰ τὰς τελευταίας δοκιμασίας μας ποσάκις δὲν ᾐσθάνθημεν τὴν ἀνάγκην νὰ ἐπαναλάβωμεν τὸν περίφημον στίχον «Ἡ Ρώμη δὲν εἶναι πλέον εἰς τὴν Ρώμην».

Οὕτω τίθεται πρόβλημα κολοσσιαίας σημασίας, διότι, ἂν ὁ ἀρχαῖος εὐρωπαϊκὸς πολιτισμός, γενόμενος Δυτικὸς πολιτισμός, πρόκειται εἰς τὸ μέλλον νὰ στηριχθῇ κατ' οὐσίαν εἰς τὴν Βόρειον Ἀμερικήν, θὰ διετήρει πλήρως τὰ καθιερωμένα χαρακτηριστικά του, θὰ ἠδύνατο νὰ μείνῃ ὁ ἴδιος; Διὰ νὰ ἀπαντήσωμεν εἰς τὰ ἐρωτήματα αὐτὰ πρέπει πρῶτον νὰ ἐννοήσωμεν τί σημαίνουν αὐταὶ αἱ λέξεις, αἱ ὁποῖαι ἐπαναλαμβάνονται διαρκῶς, Εὐρώπη καὶ Ἀμερική, οἱ ὅροι εὐρωπαϊκὸς καὶ ἀμερικανικὸς πολιτισμός, τοὺς ὁποίους χρησιμοποιοῦμεν μὲ τόσην εὐκολίαν. Ἀλλ' εἴτε πρόκειται περὶ γεωγραφίας εἴτε περὶ κοινωνικῆς ψυχολογίας, τὸ ζήτημα εἶναι τρομακτικὰ ἐπίκαιρον, διότι ἂν ἔχωμεν ἀπὸ καιροῦ συνείδησιν μιᾶς κρίσεως τῆς Εὐρώπης, αἰσθανόμεθα ἤδη ὅτι αὐτὴ ἀναπτύσσεται εἰς κρίσιν τοῦ δυτικοῦ πολιτισμοῦ. Τὸ ζήτημα, καίτοι δὲν εἶναι νέον, ἀξίζει νὰ ἐξετασθῇ καὶ εἶναι ἴσως δυνατὸν νὰ γίνῃ κάποια πρόοδος εἰς τὴν κατανόησίν του.

Ἡ δυσκολία προέρχεται, κατ' οὐσίαν, ἀπὸ ἕνα λεπτὸν καὶ περίπλοκον συνδυασμὸν γεωγραφικῶν καὶ πνευματικῶν ἀπόψεων. Καμμία χώρα δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γίνῃ κατανοητὴ ἂν δὲν θεωρηθῇ ὡς μέρος μιᾶς ἠπείρου, διότι ἑκάστη ἤπειρος ἔχει τὴν προσωπικότητά της: ὑπάρχουν ἔτσι μία Εὐρώπη καὶ μία Ἀμερική, ἑκάστη τῶν ὁποίων ἔχει τὰ χαρακτηριστικά της, τὴν ψυχολογίαν της, τὴν ἀτμόσφαιράν της, χωρὶς νὰ λησμονῶμεν ὅτι εἶναι ἀκόμη ζήτημα ἡλικίας ὡς νὰ ἐπρόκειτο περὶ ζώντων ὄντων, κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον προχωρημένων πρὸς τὴν ὡριμότητα ἢ τὸ γῆρας των. Οἱ πολιτισμοὶ ἐπηρεάζονται ἀπὸ τὸ γεωγραφικὸν περιβάλλον ὅπου ἐγεννήθησαν καὶ ἴσως εἶναι ἀναπόφευκτον νὰ μεταβάλλωνται ὅταν ἐξέρχωνται ἀπὸ τὴν γῆν τῆς καταγωγῆς των διὰ νὰ μεταφυτευθοῦν καὶ νὰ ἀκμάσουν ἀλλοῦ. Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς πρέπει νὰ διερωτηθῶμεν τί θὰ γίνῃ εἰς τὸν νέον κόσμον ὁ δυτικὸς πολιτισμός, ὁ ὁποῖος ἐγεννήθη εἰς τὴν Εὐρώπην.

*

Ὁ εὐρωπαϊκὸς πολιτισμὸς προκύπτει ἀπὸ μίαν τριπλῆν ἀντίληψιν τῆς γνώσεως τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῆς ἀνωτέρας βιομηχανικῆς τεχνικῆς. Ἡ ἀντίληψίς του περὶ τῆς γνώσεως ὀφείλεται εἰς τοὺς Ἕλληνας, οἱ ὁποῖοι ἐδίδαξαν τὴν λογικὴν χρῆσιν τῆς σκέψεως, ἀπηλλαγμένης ἀπὸ τοὺς σκοτεινοὺς καπνοὺς τῆς προλήψεως, ἡ ὁποία σέβεται τὸ γεγονὸς καὶ τοὺς νόμους του: ἡ Εὐρώπη ἐχωρίσθη ἀπὸ τὴν Ἀνατολὴν ὅταν οἱ ἄνθρωποι τῆς Ἀνατολικῆς Μεσογείου ἤρχισαν νὰ σκέπτωνται, νὰ παρατηροῦν, νὰ συζητοῦν, νὰ καταλήγουν εἰς συμπεράσματα καὶ ἀκριβῶς ἀπὸ τὸ ἴδιον πρᾶγμα ὁ σημερινὸς Εὐρωπαῖος διακρίνεται ἀπὸ τὸν Ἀσιάτην. Ἡ ἀντίληψίς του περὶ ἀνθρώπου θεωρουμένου ὡς ἀτόμου σκεπτομένου, προέρχεται ἐπίσης ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὸ Εὐαγγέλιον: ὡς πνευματικὴ μονάς, ὁ ἄνθρωπος, οἱοσδήποτε καὶ ἂν εἶναι, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ζητῇ τὸν σεβασμὸν τῆς πνευματικῆς ἀξιοπρεπείας του καί, ὡς πολιτικὴ μονάς, ἔχει δικαίωμα νὰ ζητῇ τὸν σεβασμὸν τῆς ἰδιότητός του ὡς πολίτου: ἡ ἀντίληψις αὐτή, ἀναπτυχθεῖσα τὸν 18ον αἰῶνα, ἐξεφράσθη εἰς τὴν ἀμερικανικὴν καὶ τὴν γαλλικὴν ἐπανάστασιν καὶ ὁ λαμπρὸς δυναμισμός της, ἀναπόσπαστος ἀπὸ τὸ δυτικὸν ἰδεῶδες, δὲν ἔχει ἀκόμη ἐξαντλήσει ὅλας τὰς δυνατότητάς του. Ὁ ἄνθρωπος, ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς, δὲν εἶναι ἁπλῶς μέσον εἰς τὰς χεῖρας ἑνὸς τυράννου ἢ ἑνὸς παντοδυνάμου κράτους, εἶναι σκοπὸς καθ' ἑαυτὸν καὶ ὡς ἐκ τούτου δικαιοῦται νὰ λάβῃ πολιτικὰς ἐγγυήσεις. Ἡ Εὐρώπη, ἦτο ἀπὸ τὰς δύο αὐτὰς ἀπόψεις πλήρης ἀπὸ τὸν δέκατον ὄγδοον αἰῶνα, ἀλλ' ἡ βιομηχανικὴ ἐπανάστασις συνεπλήρωσε τὴν προσωπικότητά της μὲ μίαν ἀνάπτυξιν ἀπροσδόκητον καὶ κολοσσιαίαν. Ἡ τεχνικὴ ἐφευρετικότης εἶναι περίπου εἰς τὸν αὐτὸν βαθμὸν κληρονομία ὅλων τῶν φυλῶν, ἀλλ' ἡ μηχανὴ ἔθεσεν εἰς χεῖρας τοῦ Εὐρωπαίου ὄργανον τόσον ἰσχυρὸν ὥστε, ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν του, μετεμορφώθη ὁλόκληρος ἡ ὄψις τοῦ κόσμου: ἡ ἔντονος καὶ ἀπεριόριστος χρησιμοποίησις τῶν δυνάμεων τῆς φύσεως, τεθεῖσα εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ἀνθρωπότητος, ἤνοιξεν εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν ἀνθρώπων ἀληθῶς νέαν ἐποχήν.

Ἡ ἐπιστήμη, ἡ ὁποία μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἦτο ἁπλῆ πνευματικὴ περιέργεια, ἔγινε ἀπὸ τὸ γεγονὸς αὐτό, ὄργανον δυνάμεως καὶ ἡ παλαιὰ ἀδιαφορία τοῦ σοφοῦ παρεχώρησε βαθμηδὸν τὴν θέσιν της εἰς τὸ πάθος τοῦ κατασκευαστοῦ. Οὕτω ὁ πολιτισμός μας κατηυθύνετο πρὸς μίαν ὁδόν, γεμάτην κινδύνους, ἀλλὰ καὶ μεγαλεῖον, τῆς ὁποίας δὲν βλέπομεν ἀκόμη τὴν κατάληξιν. Ὅλα αὐτὰ — πρέπει νὰ τὸ τονίσωμεν —εἶναι γνησίως καὶ ἀποκλειστικῶς εὐρωπαϊκά: ἄν, ἀπὸ βιομηχανικῆς ἀπόψεως, ὁ Ἀμερικανὸς μαθητὴς ὑπερέβη ἐνίοτε τὸν διδάσκαλόν του, αὐτὴ ἡ λαμπρὰ τεχνική, κυριολεκτικῶς ἐπαναστατική, ἀνεπήδησεν ἀπὸ τὰς ἀκτὰς τῆς Βορείου Θαλάσσης καὶ τῆς Μάγχης.

Τὸ εὐρωπαϊκὸν πνεῦμα ἐνεφανίζετο ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης μὲ ὅλον τὸ μεγαλεῖον του καὶ ὅλας τὰς ἐπικινδύνους πιθανότητάς του, διὰ τὸ κακὸν ὅσον καὶ διὰ τὸ καλόν. Εἰς τὴν βάσιν διακρίνεται ἕνα κριτικὸν πνεῦμα, τὸ ὁποῖον μετρᾷ, ζυγίζει, συζητεῖ, πνεῦμα ἀτομικιστικὸν καὶ βαθύτατα ἀνυπότακτον, εὑρισκόμενον δηλαδὴ διαρκῶς εἰς ἀναζήτησιν νέων λύσεων, αἱ ὁποῖαι ἀνατρέπουν ἴσως τὰ μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης παραδεδεγμένα συμπεράσματα.

Ὁ Εὐρωπαῖος, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸν Ἀνατολίτην, ἀρνεῖται νὰ ὑποταχθῇ εἰς τὴν μοῖραν, ἐκδηλώνει τὴν θέλησίν του νὰ βελτιώσῃ τὴν θέσιν τῶν ἀνθρώπων καὶ πιστεύει ὅτι αὐτὸ εἶναι δυνατόν. «Βοήθει τὸν ἑαυτόν σου καὶ ὁ Θεὸς θὰ σὲ βοηθήσῃ» εἶναι τὸ ἔμβλημά του, διότι κάμνει ὅ,τι θὰ ἔπρεπε νὰ κάμῃ ἀκόμη καὶ ἂν δὲν ἤρχετο ἡ θεία βοήθεια.

Ὅλοι οἱ ἀρχαῖοι μῦθοι, ἀπὸ τοὺς ὁποίους προῆλθεν ὁ πολιτισμός μας, μᾶς ἐμφανίζουν τὸν ἄνθρωπον κατακτῶντα, εἴτε τὴν γνῶσιν εἴτε τὴν δύναμιν. Αὐτὸ τὸ πνεῦμα εἶναι πνεῦμα προόδου καὶ δύναται κανεὶς νὰ διερωτηθῇ ἂν μία Εὐρώπη, ἡ ὁποία θὰ ἐδέχετο ἀσυζητητεὶ τὰ καθιερωμένα, θὰ διετήρει τὸ δημιουργικὸν πνεῦμα της. Ἴσως ἡ ἀτμόσφαιρα τῆς πάλης ἀπὸ τὴν ὁποίαν κινδυνεύει σήμερον νὰ ἀποθάνῃ, εἶναι ἀπαραίτητος προϋπόθεσις τῆς καταπληκτικῆς μεγαλοφυΐας της. Ἡ παλαιὰ ἤπειρος ἔχει λοιπὸν ἕνα νόμον ἐπαγωγῆς, ἀπὸ τὸν ὁποῖον δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ ἀπομακρυνθῇ χωρὶς ν' ἀπαρνηθῇ καὶ νὰ θέσῃ ἐν κινδύνῳ αὐτὸ τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ τὴν οὐσίαν τῆς προσωπικότητός της.

ANDRÉ SIEGFRIED
Τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας

ΑΥΡΙΟΝ: Τὸ 2ον μέρος.

Θρύλοι ποὺ ζοῦν;

ΤΑ ΠΛΕΟΝ ΦΗΜΙΣΜΕΝΑ ΦΑΝΤΑΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ

Χέρν, ὁ κυνηγὸς εἰς τὰ δάση τοῦ Οὐΐνδσωρ. — Οἱ ἀκέφαλοι ἁμαξηλάται. — Ὁ Γίγας μὲ τὰ κόκκινα μαλλιά.—Καὶ ἡ ὡραία Λαίδη Χάμιλτων

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, Φεβρουάριος.

Σ' ἕνα ἀπὸ τὰ τελευταῖα φύλλα τῆς ἐφημερίδος «Ἤβνιγκ Νιοὺς» τοῦ Λονδίνου ἐδημοσιεύθη ἡ ἑξῆς πληροφορία:

«Καθὼς ἀφηγεῖται ἡ σύζυγος ἑνὸς ἐνοίκου τοῦ Πύργου τοῦ Οὐΐνδσωρ, ἐνεφανίσθη ἐκεῖ τὸ φάντασμα Χέρν τοῦ Κυνηγοῦ, τὸ ὁποῖον ἐπὶ μακρὰ ἔτη περιεπλανᾶτο εἰς τὰ γύρω τοῦ Οὐΐνδσωρ δάση ἄλλοτε. Ὡς γνωστόν, ὁ Χέρν ὁ Κυνηγὸς ἐκρεμάσθη ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἐρρίκου τοῦ 8ου εἰς μίαν βαλανιδιά. Ἔκτοτε τὸ φάντασμά του πλανᾶται εἰς τὸ δάσος...

«Ἡ μάρτυς ἐδήλωσε τὰ ἑξῆς σχετικῶς μὲ τὴν νέαν ἐμφάνισιν:

«Τὸ φάντασμα βρέθηκε ξαφνικὰ μπροστά μου, σὲ μιὰ ἀπόστασῃ δέκα μέτρων. Ὅταν θέλησα νὰ πλησιάσω, ἐτράπη εἰς φυγὴν μέσα σ' ἕνα φρενήρη καλπασμόν, περνῶντας ἀνάμεσα ἀπὸ τοὺς κορμοὺς τῶν δένδρων. Καὶ ἐνῷ χάνονται βαθειὰ στὸ δάσος, ἄκουγα τὸν ἦχο τοῦ κυνηγετικοῦ του κέρατος».

Τὸ νὰ πῇ κανείς, ὅτι οἱ Ἄγγλοι πιστεύουν στὴν ὕπαρξη τῶν φαντασμάτων, εἶναι ὑπερβολή. Ἀκριβέστερον θὰ ἦτο νὰ λεχθῇ, ὅτι ἡ Μεγ. Βρετανία ἔχει τὰ φαντάσματά της, ὅπως ἄλλαι χῶραι ἔχουν τοὺς... τερμίτας των.

Τὰ φαντάσματα στὴν Ἀγγλία παρουσιάζονται συνήθως στοὺς παληοὺς πύργους καὶ στὰ γκρεμισμένα κάστρα.

Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ λήξαντος μεγάλου πολέμου, τὰ φαντάσματα τῆς Ἀγγλίας πῆραν μεγάλη φήμη. Ἀπομονωμένοι βρυκόλακες, ὅπως ὁ Χέρν, ἐμφανίζονται εἰς διάφορα σημεῖα τῆς Ἀγγλίας. Ἀκόμη ὑπάρχουν καὶ ὁμαδικαὶ ἐμφανίσεις φαντασμάτων, ὅπως τὰ 5 εἶδε καὶ τὰς περιέγραψεν ὁ ἐφημέριος τοῦ Σαὶν Ντύμαν εἰς τὸ Ἄστον. Καὶ οἱ ἀγγλικαὶ ἐφημερίδες ἐδημοσίευσαν τελευταίως, τὰς ἱστορίας φαντασμάτων, ὅπως τὰς εἶδε καὶ εἰς κάποιο πρεσβυτέρειον τοῦ Ἔσσεξ.

Ἡ πλέον ἐνδιαφέρουσα ἐμφάνισις τῆς περιφερείας αὐτῆς εἶναι οἱ δύο ἀκέφαλοι ἁμαξηλάται μιὰ καλογρηά, δύο ἀκέφαλα ἐπίσης ἄλογα, ποὺ σύρουν μιὰ ἅμαξα καὶ μιὰ γυναῖκα, ποὺ φωνάζει:

— Μά, ἐπὶ τέλους, τελείωνε Κάρλος!

Τὸ πρεσβυτέρειο αὐτὸ κάηκε στὰ 1939. Καὶ κατὰ τὴν διάρκεια τῆς πυρκαϊᾶς ἐθεάθησαν στὰ παράθυρα δυὸ μυστηριώδεις σιλουέττες σκεπασμένες μὲ μακρυτάτους μανδύας!

Ἡ ἱστορία τῶν φαντασμάτων ἀρχίζει στὴν Ἀγγλία ἀπὸ τὸν Μεσαίωνα. Ἐπολιτογραφήθησαν ὅμως ὁριστικῶς κατὰ τὸν 18ον αἰῶνα χάρις εἰς τὰ ἱπποτικὰ μυθιστορήματα τοῦ Βαλπὲλ καὶ τοῦ Ράντκλιφ. Ἀργότερα ὁ Βάλτερ Σκώτ, ὁ Σάρλ Ντίκενς, ὁ Ὀλιβιὲ Χὸτζ καὶ ὁ Κόνναν Ντόϋλ συνετέλεσαν εἰς τὸ ν' αὐξηθῇ τὸ ἐνδιαφέρον διὰ τὰ φαντάσματα καὶ εἰς τὴν ἵδρυσιν τῆς Λέσχης τῶν φαντασμάτων.

Τὸ περιφημότερον φάντασμα τῶν βρετανικῶν νήσων, εἶναι ἐκεῖνο, ποὺ ἐμφανίζεται εἰς τὴν ἔπαυλιν τοῦ Γκλαμίς, ὅπου ἡ Ἐλισσάβετ ἐπέρασε τὴν παιδικήν της ζωήν. Ὅλοι σχεδὸν οἱ ἐπισκεφθέντες, κατὰ καιροὺς τὴν ἔπαυλιν, εἶδαν τὸ φάντασμα αὐτὸ ἕνα γίγαντα μὲ κόκκινα μαλλιά.

Ἀκόμη πιὸ περίφημο εἶναι τὸ φάντασμα τῆς Αἰκατερίνης Χόβαρτ, τῆς συζύγου Ἐρρίκου τοῦ 8ου, τῆς ὁποίας διέταξεν οὗτος τὸν ἀποκεφαλισμόν, ὅταν ἐπείσθη ὅτι τὸν ἠπάτα.

Γιὰ μιὰ στιγμὴ ἡ ἀτυχὴς Χόβαρτ ξέφυγεν ἀπὸ τὰ χέρια τῶν στρατιωτῶν, ποὺ τὴν ἔσερναν εἰς τὴν λαιμητόμον καὶ ἔτρεξεν εἰς τοὺς διαδρόμους καλοῦσα τὸν Ἐρρῖκον νὰ τῆς χαρίσῃ τὴν ζωήν. Τὰ φοβερὰ της οὐρλιαχτὰ συνεχίζονται καὶ τώρα μέσα στοὺς σκοτεινοὺς διαδρόμους τοῦ ἀπαισίου πύργου.

Ἀλλὰ δὲν εἶναι κατώτερον εἰς φήμην καὶ ἐνδιαφέρον τὸ φάντασμα τῆς λαίδης Χάμιλτων, τῆς ἐρωμένης τοῦ Νέλσωνος.

Πάντοτε ὡραία, καὶ ὡς φάντασμα ἀκόμη, ἡ λαίδη ἀνεβοκατεβαίνει τὶς σκάλες τῆς Καΐμπριτζ σκουὰρ 2 εἰς τὸ Λονδῖνον. Δὲν πειράζει κανένα, ἀλλὰ ἔχει τὴν κακὴ συνήθεια νὰ ἀνοίγῃ ὅλες τὶς πόρτες τῶν σπιτιῶν ἀκόμη καὶ ὅταν εἶναι καλὰ κλειδωμένες.

Ἄλλο φάντασμα εἶναι τοῦ Μαύρου πρίγκηπος, ποὺ ἐμφανίζεται στὸ Χάϊλ Πλάς. Εἶναι ὁ σὲρ Φράνσις Ντράϊκ, ποὺ διατρέχει ὅλη τὴν ὕπαιθρο τοῦ Μπαΐξλεϋ ἐπάνω σὲ μιὰ μαύρη ἅμαξα, ποὺ τὴν σύρουν ἄλογα χωρὶς κεφάλια καὶ τὴν ἀκολουθοῦν κοπάδια σκυλιῶν ποὺ γαυγίζουν κατὰ τρόπον φρικτόν. Τὸ γαύγισμα αὐτὸ φέρνει τὸν θάνατο σ' ὅλα τὰ σκυλιὰ ποὺ θὰ τὸ ἀκούσουν.

Τέλος, ἄλλο φάντασμα διάσημο εἶναι τοῦ ἀρχιληστοῦ Τουρπαίν, τὸ ὁποῖον τρεῖς φορὲς τὸν χρόνο ἀνεβαίνει μὲ καλπασμὸ τὸν λόφο τοῦ Τράπ κοντὰ στὸ Λουγκτων.